Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Drag ind ad dine porte,

Citation: Brorson, Hans Adolph: ”Drag ind ad dine porte,”, i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 160. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson01-shoot-workid93994.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Nr. 58.

Mel. Fra Gud vil jeg ey vige etc.

Drag ind ad dine porte,
Min sieles dyre pant,
Som mig, der jeg var borte,
I daabens vande fandt,
O du GUd Faders Aand,
Som er GUds Søns tillige,
Og har det samme rige
Med dem i magt og haand.

2. Drag ind, lad sielen finde
Din Guddoms lys og brand,
Som syndens kræfter binde
Og slet forbrænde kand,
Giør sielen synde-frie,
Giør mine tanker rene,
At søge dig allene
Paa livets rette stie.

*

- - -
* 161

3. Jeg er som vilde grene,
Forvendt og visnet hen,
Din Guddoms kraft allene
Mig giver liv igien,
Du har i daabens flod
Min død til grunde senket,
Mig renset og bestenket
Med JEsu røde blod.

4. Du søde salve flyder
Saa liflig i mit sind,
At jeg den ære nyder
Ved dig at vies ind
Til præst, at staae for GUd,
Til kongemagt og ære,
Til GUds prophet at være,
Til JEsu skat og bruud.

5. Du est en Aand, som fører
Os ret til bønnen frem,
Din bøn GUds hierte rører,
Din sang er angenem,
Den op i himlen gaaer,
Den virker i det høye,
Og lader sig ey nøye,
Før hielpen rede staaer.

6. Du est en Aand, som giver
Hvert bange hierte trøst,

*

- - -
* 162

Det ledsker og opliver

Med himmel-lys og lyst,
Ach! ja hvor mangen vee
Har du min siel betaget
Og aanden sødt unddraget
I himlen ind at see.

7. Du est en aand, som lader
Os smage kierlighed,
Est ey hos den, som hader,
Som truer og er vred,
Du søger, søde Aand!
De trætte-kiere sinde
At samle og forbinde
Ved kierlighedens baand.

8. Du HErre har i hænde
De store med de smaa,
Kandst vrie dem og vende
Som bækkens vande gaae,
Lad naaden blive stor
Til alle at forlige,
Som med hverandre krige
Paa hele verdens jord.

9. Bryd frem, at verdens plage
Dog engang bliver endt,
Vend om, og føer tilbage
Alt, hvad som er forvendt,
See dog i verdens land
Saa mange lande skiendte,
Saa mange kirker brændte,
Og set dem selv i stand.

*

- - -

* 163

10. Lad kongens throne smykkes
Med himlens lys og ret,
Lad regimentet lykkes,
Giør alt det tunge let,
Giør alderdommen viis,
De unge tugt at lære,
At begge frugt maae bære
Til HErrens lof og priis.

11. Lad hver en siel sig fryde
I JEsu sande troe,
Lad alle huse nyde
Velsignelse og roe,
Fordriv den onde aand,
Som mod din virkning strider,
At naaden alle tider
Kand have overhaand.

12. Giv tapperhed, at kæmpe
Mod satans grumme magt,
Og al hans vold at dæmpe
Paa troens stærke vagt,
Og stride mandelig,
Som det de christne sømme,
Der ey i verden drømme,
Men tapper værge sig.

13. Lad al vor vandring være
Dig kier og angenem,

At, naar man os skal bære
Engang i døden hiem,
Naar her er sagt god nat,
Da lad os salig drage
Fra denne verdens plage
Til himlens fryde-skat.

*

- - -

* * 164